

4	6.000—7.000	7.000—8.000	4	2.000
5	6.400—7.450	7.450—8.500	5	2.500
6	6.800—7.900	7.900—9.000	6	3.000
7	7.200—8.350	8.350—9.500	7	3.500
8	7.600—8.800	8.800—10.000	8	4.000
9	8.000—9.250	9.250—10.500	9	4.500
10	8.400—9.700	9.700—11.000	10	5.000
11	8.800—10.150	10.150—11.500	11	6.000
12	9.200—10.600	10.600—12.000	12	7.000
13	9.600—11.100	11.100—12.600		
14	10.000—11.600	11.600—13.200		
15	10.400—12.100	12.100—13.800		
16	10.800—12.600	12.600—14.400		
17	11.200—13.100	13.100—15.000		
18	11.600—13.600	13.600—15.600		
19	12.000—14.100	14.100—16.200		
20	12.500—14.650	14.650—16.800		
21	13.000—15.200	15.200—17.400		
22	13.500—15.750	15.750—18.000		
23	14.000—16.300	16.300—18.600		
24	14.500—16.850	16.850—19.200		
25	15.000—17.500	17.500—20.000		

189

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 października 1983 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia niektórych praw i obowiązków pracowników urzędów kontroli, publikacji i widowisk.

Na podstawie art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214) Rada Państwa uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie określenia niektórych praw i obowiązków pracowników urzędów kontroli publikacji i widowisk (Monitor Polski z 1983 r. Nr 1, poz. 4) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik nr 2 do uchwały otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku do niniejszej uchwały,
- 2) w załączniku nr 3 do uchwały, w tabelach stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników, w rubryce 6 liczby stanowiące maksymalne stawki dodatku funkcyjnego zastępuje się liczbami wyższymi o 2.

§ 2. 1. Określone w załączniku do niniejszej uchwały stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone w rubryce 2 (tabela I) oraz stawki dodatku funkcyjnego obowiązują:

- 1) od dnia 1 października 1983 r. — w odniesieniu do pracowników okręgowych urzędów kontroli publikacji i widowisk,
- 2) od dnia 1 listopada 1983 r. — w odniesieniu do pracowników Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk.

2. Określone w załączniku do niniejszej uchwały stawki wynagrodzenia zasadniczego ustalone w rubryce 3 (tabela II) obowiązują od dnia 1 stycznia 1985 r.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 17 października 1983 r. (poz. 189)

TABELA GRUP WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO I STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Grupa wynagrodzenia zasadniczego	Miesięczna kwota w zł		Stawka dodatku funkcyjnego	Miesięczna kwota w zł
	tabela I	tabela II		
1	2	3	4	5
1	4.800—5.650	5.650—6.500	1	500
2	5.200—6.100	6.100—7.000	2	1.000
3	5.600—6.550	6.550—7.500	3	1.500

1	2	3	4	5
4	6.000—7.900	7.000—8.000	4	2.000
5	6.400—7.450	7.450—8.500	5	2.500
6	6.800—7.900	7.900—9.000	6	3.000
7	7.200—8.350	8.350—9.500	7	3.500
8	7.600—8.800	8.800—10.000	8	4.000
9	8.000—9.250	9.250—10.500	9	4.500
10	8.400—9.700	9.700—11.000	10	5.000
11	8.800—10.150	10.150—11.500	11	6.000
12	9.200—10.600	10.600—12.000	12	7.000
13	9.600—11.100	11.100—12.600		
14	10.000—11.600	11.600—13.200		
15	10.400—12.100	12.100—13.800		
16	10.800—12.600	12.600—14.400		
17	11.200—13.100	13.100—15.000		
18	11.600—13.600	13.600—15.600		
19	12.000—14.100	14.100—16.200		
20	12.500—14.650	14.650—16.800		
21	13.000—15.200	15.200—17.400		
22	13.500—15.750	15.750—18.000		
23	14.000—16.300	16.300—18.600		
24	14.500—16.850	16.850—19.200		
25	15.000—17.500	17.500—20.000		

190

UCHWAŁA Nr 128 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1983 r.

w sprawie typizacji w budownictwie.

W celu stworzenia warunków do projektowania i realizacji obiektów budowlanych najkorzystniejszych pod względem użytkowym, przestrzennym, technicznym i ekonomicznym oraz rozwoju masowej produkcji elementów i wyrobów budowlanych, w związku z art. 11 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 229, z 1981 r. Nr 12, poz. 57 i z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i 201), Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się obowiązek kontynuowania i rozwijania działalności typizacyjnej w produkcji elementów i wyrobów budowlanych oraz w rozwiązaniach systemów budowlanych.

2. Jednostki organizacyjne prowadzące działalność, o której mowa w ust. 1, są obowiązane wydawać karty katalogowe (katalogi) produkowanych elementów, wyrobów budowlanych oraz systemów budowlanych, zawierające informacje o rozwiązaniach technicznych, ekonomicznych i użytkowych typowego elementu, wyrobu i systemu budowlanego.

§ 2. 1. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych koordynuje działalność typizacyjną oraz określa zasady:

- 1) projektowania i dopuszczania do produkcji typowych elementów, wyrobów i systemów budowlanych oraz rozpowszechniania informacji w tym zakresie,
- 2) opracowywania i wydawania kart katalogowych (katalogów), o których mowa w § 1 ust. 2.

2. Ministrowie i wojewodowie określają w uzgodnieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wytyczne do programowania, planowania i organizowania działalności, o której mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Prace związane z działalnością, o której mowa w § 1, są finansowane przez jednostki organizacyjne zainteresowane produkcją elementów i wyrobów budowlanych oraz rozwiązaniami systemów budowlanych.

2. Przepis ust. 1 nie narusza § 2—4 uchwały nr 283 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych oraz zasad działalności jednostek badawczych w 1983 r. (Monitor Polski z 1983 r. Nr 4, poz. 25).

§ 4. 1. Upoważnia się ministrów do ustalania:

- 1) programów prac w zakresie opracowywania materiałów pomocniczych do projektowania, a zwłaszcza wytycznych do projektowania, programów użytkowych, schematów elementów programowo-funkcyjnych, przykładowych projektów obiektów budowlanych, schematów technologicznych, powtarzalnych węzłów instalacyjnych itp.,
- 2) resortowych zestawów projektów obiektów budowlanych, wybranych spośród zrealizowanych projektów, zalecanych do powtarzania ze względu na ich walory funkcjonalne, techniczne i ekonomiczne,
- 3) wytycznych do organizowania prac i rozpowszechniania opracowań, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Upoważnia się wojewodów do ustalania:

- 1) wojewódzkich zestawów projektów obiektów budowlanych zalecanych do powtarzania, dotyczących budownictwa indywidualnego,
- 2) wytycznych do organizowania prac i rozpowszechniania opracowań, o których mowa w pkt 1.

§ 5. 1. Zestawy projektów zalecanych do powtarzania, o których mowa w § 4, tworzy się przez dokonanie wyboru spośród projektów zgłoszonych przez inwestorów, jednostki projektowania, projektantów, organy